

Nr 3.

Av herr **Holmgren**, om pension åt kaptenen i kustartilleriets reserv
A. K. J. Saloman.

Kaptenen i kungl. kustartilleriets reserv A. K. J. Saloman utnämndes till underlöjtnant vid kungl. Vaxholms artillerikår år 1898 och inträdde därvid i vederbörlig ordning som delägare i arméns pensionskassa.

Med ingången av år 1902 överflyttades emellertid Vaxholms artillerikår till det nyuppsatta kustartilleriet, vilket tillhörde marinen, varvid genom kungl. brev den 28 februari 1902 bestämdes att befäl och underbefäl med vederlikar, som från armén erhålla transport till kustartilleriet, må bibehållas vid den delägarerätt i arméns pensionskassa, vartill de varit berättigade, därest kustartilleriet tillhört armén.

Sina skyldigheter i samband härmed fullgjorde också Saloman, till dess han erhöll avsked — år 1912 från lön och helt avsked utan pension år 1914.

Genom Kungl. Maj:ts nådiga förordning angående arméns reserver av befäl och civilmilitär personal av den 9 februari 1906 infördes pensionsrätt efter uppnådd 55 års ålder för officerare och underofficerare av armén, vilka utan fyllnadspension avgått från beställning på stat och inträtt i reserven. Saloman, som under år 1927 uppnår 55 års ålder, kan emellertid icke erhålla nyssnämnda pension, då han, ehuru delägare i arméns pensionskassa, från och med år 1902 blivit överflyttad till marinen.

Vid marinen äro andra bestämmelser i dessa hänseenden gällande. När officer vid marinen, delägare i flottans pensionskassa, erhåller avsked före uppnådd pensionsålder, äger han att återfå samtliga under tjänstetiden inbetalade pensionsavgifter. Som Saloman tillhört arméns pensionskassa och icke flottans kan han icke heller få åtnjuta förmånen av återbetalade pensionsavgifter.

Därför att Vaxholms artillerikår år 1902 överflyttades från armén till marinen kan Saloman sålunda icke få den årliga pension av 300 kronor, vartill han eljest varit berättigad, och därför att han vid överflyttandet till marinen redan var delägare i arméns pensionskassa, kan han vid sitt avskedstagande icke erhålla de förmåner, som i liknande fall tillkomma övriga befattningshavare vid marinen.

I underdånig skrivelse den 16 oktober 1924 har Saloman anhållit att vid uppnådda 55 års ålder komma i åtnjutande av ovannämnda pension, vilken framställning tillstyrkts av chefen för kustartilleriet, kungl. marinförvaltningen och statskontoret, men icke föranlett någon Kungl. Maj:ts

åtgärd, liksom ock en underdånig skrivelse den 3 december 1925 om att återfå erlagda inbetalningar till pensionskassan.

Enär Saloman genom de organisatoriska förfoganden, varom statsmakterna fattat beslut, kommit i en situation, varigenom han icke lagligen kan erhålla samma förmåner, som tillkomma de med honom likställda inom armén och marinen, synes det mig rimligt, att han genom statsmakternas försorg beredes ersättning härför i enlighet med marinförvaltningens förslag i ärendet.

På grund härav har jag äran hemställa,

att riksdagen ville medgiva, att kaptenen i kustartilleriets reserv A. K. J. Saloman må efter uppnådda 55 års ålder under sin återstående livstid åtnjuta en årlig pension av trehundra (300) kronor att utgå av anslaget till marinens reservpersonal.

Stockholm den 12 januari 1927.

Bj. Holmgren.

Avskrift.

Bilaga 1.

Till Konungen.

Hos Eders Kungl. Maj:t får jag härmed i underdånighet anföra följande: Enligt kungl. brev av den 28 februari 1902 överflyttades de officerare, som tillhörde kungl. Vaxholms artillerikår, till kungl. kustartilleriet med bibehållandet av de rättigheter i avseende å pensionsförhållanden, som skulle tillkommit dem, om kustartilleriet hade tillhört armén. Följaktligen borde jag, som sedan år 1893 tillhörde sagda artillerikår på stat och som fr. o. m. år 1902 överflyttades till enahanda beställning vid kustartilleriet med pensionsavgiftsinbetalningsskyldighet till kungl. arméns pensions-, änke- och pupillkassa, bibehållits vid samma rättigheter, som skulle tillkommit mig i sagda hänseende, om kustartilleriet hade tillhört armén. Men då jag år 1914 erhöll avsked från min beställning på stat och erhöll inträde i kustartilleriets reserv, där jag fortfarande kvarstår, gick jag miste om dessa rättigheter. Icke nog med att jag förlorade alla av mig under min tjänstetid gjorda inbetalningar till ovan nämnda kassor, utan därjämte fränkandes mig rätten till den i sv. förf.-saml. nr 413 av år 1912 § 16 och 17 stipulerade pensionen, som om jag i stället för att vara tvungen att inträda i kustartilleriets reserv, haft möjlighet att få tillhöra arméns reserv, automatiskt hade tillfallit mig efter uppnådda 55 års ålder, då jag fullgjort alla härför föreskrivna, nödvändiga prestanda. För kustartilleriets reserv existerar icke motsvarande pensionsbestämmelser, för såvitt icke föreskrifterna i reglemente för marinen del. III bil. 5 $\frac{1}{3}$ gällande för dem, som från början av sin militära bana tillhört reserven och som vid sagda ålder erhålla denna

pension, härvidlag kunna vinna tillämpning. I motsatt fall har jag genom min ofrivilliga överflyttning från armén till marinen kommit i en synnerligen ogynnsam särställning. Jag skulle sålunda som tillhörande kustartilleriets reserv icke kunna komma i åtnjutande av ovan nämnda för arméns reserv bestämda pensionen och som tillhörande arméns pensionskassa icke återfå något av mina gjorda inbetalningar. Ja, icke ens de förmåner, som tillkomma en reservofficer på mitt eget vapen, kunna falla på min lott. Men, när jag torde vara den ende av den kategori officerare, vilka, tillhörande marinen, gjort sina pensionsinbetalningar till armén och som erhållit avsked från beställning på stat före uppnådd pensionsålder, får jag härmed i underdånighet hemställa, att, därest jag icke befinnes berättigad att, enligt ovan omnämnda gällande bestämmelser, kunna komma i åtnjutande av pension såsom officer i kustartilleriets reserv, Eders Kungl. Maj:t måtte i erforderligt fall, efter framställning i ämnet till riksdagen, förklara mig berättigad att, i berörda egenskap, undfå den ovan omförmälda årliga pensionen efter uppnådda 55 års ålder.

Skulle bifall icke kunna lämnas till denna min underdåniga framställning, skulle jag efter 21 års oförvitlig statstjänst sättas i en ställning utan motsvarighet bland mina kamrater såväl inom armén som marinen.

Stockholm den 16 oktober 1924.

Underdånigst

AUG. SALOMAN.

Kapten i kungl. kustartilleriets reserv.

Avskrift.

Bilaga 2.

Chefen för
Kungl. Kustartilleriet.

Till Konungen.

Underdånigt utlåtande över kaptenens i kustartilleriets reserv A. K. J. Saloman bifogade hemställan om pension.

Genom Kungl. Maj:ts nådiga förordning angående arméns reserver av befäl och civilmilitär personal av den 9 februari 1906 infördes pensionsrätt efter uppnådd 55 års ålder för officerare och underofficerare av armén, vilka utan fyllnadspension avgått från beställning på stat och inträtt i reserv ävensom fullgjort viss tjänstgöring. Oaktat ifrågavarande pension i sin helhet skulle utgå av statsmedel och icke till någon del bestridas från vederbörlig pensionskassa, infördes icke någon sådan pensionsrätt för motsvarande reservpersonal av marinen. Marinens officerare och underofficerare måste därför anses vara ställda i ett ogynnsammare läge i förevarande avseende än arméns. Särskilt framträder detta i fråga om de kustartilleriet tillhörande officerare och underofficerare, vilka i likhet med sökanden före sin ofrivilliga överföring till kustartilleriet tillhörde Vaxholms artillerikår och sålunda armén. Såsom framgår av såväl försvarsrevisionens betänkande som Kungl. Maj:ts proposition nr 20 till innevarande års riksdag och särskilda utskottets utlåtande häröver, torde det vara att förutse, att berörda på staten beroende olikställighet i pensionshänseende mellan arméns och marinens beställningshavare inom en nära framtid kommer att försvinna och föreskrift utfärdas i syfte, att förtidsavgångna officerare och underofficerare av marinen må efter inträde i reserv kunna på vissa villkor efter uppnådda 55 levnadsår erhålla

pension. En dylik föreskrift synes emellertid icke kunna förutsättas erhålla någon vidsträcktare retroaktiv verkan. En beställningshavare, som, i likhet med sökanden, inträtt i reserven sedan 1914, torde därför näppeligen kunna påräkna att i kraft av nämnda föreskrift komma i åtnjutande av pension, även om han uppfyller för dennas erhållande stipulerade fordringar. Billighetskäl synas mig likväl tala för, att de officerare och underofficerare i kustartilleriets reserv, vilka vid kustartilleriets uppsättande tillhörde armén på stat, och vilka, om de fått kvarstå i sådan egenskap, skulle kunnat efter övergången till reserv erhålla den arméns reservpersonal tillförsäkrade pensionen, må undfå rätt att, därest de uppfylla stadgade fordringar, komma i åtnjutande av pension till samma belopp som denna sistnämnda.

Vid sådant förhållande och ehuruval vad sökanden till stöd för sin underdåniga hemställan anfört i fråga om sina författningsenliga rättigheter i pensionsväg icke torde förtjäna avseende, får jag i underdånighetstillstyrka, det Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå riksdagen, att sökanden, som uppfyller de för undfående av pension för arméns reservpersonal stadgade fordringar, må efter uppnådd 55 års ålder, komma i åtnjutande av en årlig pension med samma belopp, som är för arméns motsvarande beställningshavare bestämt, eller 300 kronor.

Stockholm den 10 november 1924.

Underdånigst

H. WRANGEL.

Thor Wahlman.

Avskrift.

Bilaga 3.

Kungl. försvarsdepartementet.

Kungl. Maj:ts nådiga vilja är, att marinförvaltningen i detta ärende avgiver underdånigt utlåtande.

Stockholm den 12 november 1924.

På nådigste befallning

WILLAND ASCHAN.

Avskrift.

Bilaga 4.

Kungl. marinförvaltningen.

Till chefen för kungl. kustartilleriet.

I anledning av bifogade av Eder med eget utlåtande till Kungl. Maj:t ingivna och till kungl. marinförvaltningen för yttrande remitterade pensionsansökning från kaptenen i kustartilleriets reserv A. K. J. Saloman, får ämbetsverket härigenom anhålla om utredning i vad mån liknande grunder för pensionering föreligga beträffande andra än sökanden.

Remissakten återföväntas.

Stockholm den 20 november 1924.

På kungl. marinförvaltningens vägnar:

HENRY LINDBERG.

Georg Flobelius.

Avskrift.

Chefen för kungl. kustartilleriet.

Bilaga 5.

Till kungl. marinförvaltningen.

Med anledning av kungl. marinförvaltningens skrivelse den 20 sistlidne november, d.-nr 66 AZ/civ. 863, får jag med remisshandlingarnas återställande äran härigenom anföra följande. I mitt yttrande till Kungl. Maj:ts rörande kaptenen i kungl. kustartilleriets reserv A. K. J. Salomans underdåniga ansökan om pension har jag tillstyrkt nådig proposition till riksdagen om en årlig pension å 300 kronor åt Saloman efter uppnådd 55 års ålder samt till stöd härför anfört, att billighetsskäl syntes mig tala för att de officerare och underofficerare i kustartilleriets reserv, vilka vid kustartilleriets upprättande tillhörde armén på stat, och vilka, om de fått kvarstå i sådan egenskap, skulle kunnat efter övergången till reserv erhålla den arméns reservpersonal tillförsäkrade pensionen, måtte undfå rätt, att därest de uppfyllde stadgade fordringar, komma i åtnjutande av pension till samma belopp som den sistnämnda pensionen. Den ifrågavarande pensionsförmånen för arméns reservpersonal infördes genom Kungl. Maj:ts nådiga förordning angående arméns reserver av befäl och civilmilitär personal den 9 februari 1906. Nämnda förordning har sedermera visserligen ersatts med en ny sådan av den 15 november 1912, men såväl tillämplighetsområdet som i stort sett villkoren för pensionens åtnjutande äro desamma i båda förordningarna. På grund av vad sålunda anförts, torde de för kaptenen Salomans pensionering anförda skälen jämväl äga tillämplighet för sådana kustartilleriet tillhörande officerare, vilka efter att hava innehaft beställning på stat vid kungl. Vaxholms artillerikår med 1902 års ingång överförts till kustartilleriet och sedermera utan fyllnadspension avgått från beställning på stat och inträtt i reserv, detta dock endast under förutsättning av att, om ifrågavarande officerare och underofficerare fått kvarstå vid nämnda artillerikår, bestämmelserna i någon av ovan åberopade nådiga förordningar kunnat å dem vinna tillämpning. I enlighet härmed skulle förutom kaptenen Saloman ingen av de nuvarande eller förutvarande beställningshavarna i kustartilleriets reserv kunna ifrågakomma till erhållande av förevarande pension. Av beställningshavarna i kustartilleriets stam skulle för närvarande allenast 3 officerare (men ingen underofficer) vid övergång till reserv kunna sålunda ifrågakomma. Nämnda officerare äro emellertid berättigade till fyllnadspension respektive den 28 mars 1925, den 17 juni 1925 och den 3 februari 1927.

Stockholm den 15 december 1924.

H. WRANGEL.

R. Engström.

Avskrift.

Bilaga 6.

Underdånigt utlåtande.

Med överlämnande av ett från chefen för kustartilleriet i ärendet infordrat yttrande får marinförvaltningen anföra följande:

På sätt chefens för kustartilleriet underdåniga framställning giver vid handen föreligga vissa billighetsskäl för tillerkännande av pension till

sökanden. Om han nämligen kvarstått vid armén i stället för att överföras till marinen, skulle han, enligt vad i ärendet blivit upplyst, under i övrigt lika förhållanden, hava varit berättigad att efter uppnådd 55 års ålder av statsmedel undfå en årlig pension av 300 kronor. På grund härav och då pensionens beviljande i detta fall icke torde medföra ytterligare konsekvenser, finner marinförvaltningen sig kunna förorda proposition till riksdagen i syfte att bereda sökanden pension. För dennas bestridande torde anslaget till marinens reservpersonal bära anlitas, varjämte synes bära föreskrivas, att pensionen i likhet med andra pensioner till reservpersonal vid marinen utbetalas genom marinförvaltningens försorg.

Marinförvaltningen hemställer alltså det tackes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva att kaptenen i kustartilleriets reserv A. K. J. Saloman må efter uppnådda 55 års ålder under sin återstående livstid åtnjuta en årlig pension av trehundra kronor från ordinarie anslaget till marinens reservpersonal att utbetalas av marinförvaltningen. I ärendets handläggning hava deltagit undertecknad chef, Boalt, föredragande, och Wester.

Stockholm den 15 januari 1925.

Underdånigt
på kungl. marinförvaltningens vägnar:

HENRY LINDBERG.

John Nilsson.

Avskrift.

Bilaga 7.

Underdånigt utlåtande.

Med hänsyn till de i detta fall föreliggande särskilda förhållandena anser sig statskontoret bära tillstyrka vidtagande av den av marinförvaltningen föreslagna åtgärden.

Stockholm den 13 mars 1925.

Underdånigt
PER SÖDERMARK.

C. Å:SON LEIJONHUVUD.

Carl Peyron.

Av avskrift.
Kungl. försvarsdeparte-
mentet.

Bilaga 8.

Till marinförvaltningen.

Uti en av chefen för kustartilleriet, jämte eget yttrande, den 10 november 1924 överlämnad skrivelse har kaptenen i kustartilleriets reserv A. K. J. Saloman anhållit, att han måtte berättigas att i nämnda egenskap efter uppnådd 55 års ålder undfå pension.

Häröver hava utlåtande avgivits av marinförvaltningen den 15 januari 1925 och av statskontoret den 13 mars samma år.

Kungl. Maj:t finner förevarande ansökning icke föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd. Vilket jag, på nädigste befallning, får härigenom meddela.

Avskrifter av denna skrivelse tillställas:
Chefen för kustartilleriet för kännedom och vederbörandes underrättande
samt statskontoret.

Stockholm den 13 november 1925.

P. ALBIN HANSSON.

G. B. von Schwerin.

Angående kaptenen i kustartilleriets reserv A. K. J. Salomans ansökning
om pension.

Avskrift.

Bilaga 9.

Till Konungen.

Sedan Eders Kungl. Maj:t den 15 sistlidne november icke funnit min underdåniga ansökan av den 16 oktober 1924 om erhållandet av den pension, som finnes omnämnd i sv. förf.-saml. nr 413 av år 1912 §§ 16 och 17, föranleda någon Eders Kungl. Maj:ts åtgärd, får jag härmed i underdånighet anhålla, att Eders Kungl. Maj:t i stället tackes i nåder medgiva, att jag i egenskap av f. d. stamanställd officer vid kungl. kustartilleriet i vad rör inbetalade avgifter till pensions- änke- och pupillkassorna, måtte likställas med f. d. stamanställda officerare vid kungl. flottan, vilka i likhet med mig avgått från sin anställning före tiden för erhållandet av pension med fyllnads-pension. Dessa hava nämligen vid sitt avsked ur flottans änke- och pensions-kassa erhållit åter samtliga deras under tjänstetiden inbetalade avgifter.

Jag anhåller i underdånighet om att i fall detta medgives ur kungl. arméns pensions- änke- och pupillkassa återfå samtliga av mig under tjänstetiden till densamma gjorda inbetalningar.

Stockholm den 3 december 1925.

Underdånigst

AUG. SALOMAN.

Kapten i kungl. kustartilleriets reserv.

Avskrift.

Bilaga 10.

Kungl. Maj:ts nådiga vilja är, att direktionen över arméns pensionskassa i detta ärende avgiver underdånigt utlåtande.

Stockholm den 5 december 1925.

På nådigste befallning

P. ALB. HANSSON.

Avskrift.

Bilaga 11.

Justerat den 22 december 1925.

C. E. Sundin.

1925 den 16 december.

Till Konungen med anledning av f. d. kaptenen C. J. Salomans underdåniga ansökan att återfå till kassorna inbetalda avgifter.

Genom nådig remiss den 5 dennes har Eders Kungl. Maj:t behagat infordra dirs över apk. underdåniga utlåtande över en av f. d. kaptenen vid kungl. kustartilleriet August Carl Julius Saloman gjord underdånig framställning att återfå till arméns pensionskassa och arméns nya änke- och pupillkassa erlagda avgifter.

Till underdånig åtlydnad av den nådiga remissen, som härmed återställes, anhåller dir. i underdånighet få anföra följande.

Som skäl för sin anhållan har sökanden anfört, att hans framställning att komma i åtnjutande av reservpension icke föranlett någon Eders Kungl. Maj:ts åtgärd och att f. d. stamanställda officerare vid kungl. flottan, vilka i likhet med honom avgått från sin fasta anställning före tiden för erhållande av pension och fyllnadspension, återfått från flottans änke- och pupillkassa samtliga av dem under deras tjänstetid dit inbetalda avgifter.

Av här förevarande handlingar inhämtas,

att sökanden är född den 18 oktober 1872, kommen i tjänst den 13 januari 1894, utnämnd till underlöjtnant vid kungl. Vaxholms artillerikår den 27 maj 1898, till löjtnant darsammastädes den 30 december 1901, till kapten av 2 kl. vid kungl. kustartilleriet den 20 oktober 1905 och till kapten av 1 kl. därstädes den 28 augusti 1908,

att han efter Vaxholms artillerikårs uppgående i kustartilleriet bibehållit sin delaktighet i apk. och anöpk.,

att han fr. o. m. den 1 januari 1906 övergått till det för arméns nya änke- och pupillkassa fr. o. m. sagda dag gällande reglementet av den 30 december 1905; samt

att han erhöll avsked från lön den 10 maj 1912 och helt avsked utan pension den 8 maj 1914.

Enligt det för apk. gällande reglementet av den 26 februari 1904 kan delägare icke i något fall återfå inbetalda avgifter och enligt reglementet för arméns nya änke- och pupillkassa är detta endast medgivet delägare, som icke varit gift och avgår med fyllnadspension eller med tillämpning av åttonde punkten i nådigt cirkuläret den 22 juli 1877, vadan Saloman alltså jämlikt nu gällande nådiga reglementen icke är berättigad att återfå av honom till kassorna inbetalda avgifter.

Då emellertid de av sökanden anförda skälen synas direktionen tala för ett bifall till hans anhållan, får direktionen i underdånighet hemställa, att ärendet överlämnas till arméns pensionskassas den 12 instundande januari ånyo sammanträdande överstyrelse.

Stockholm den 16 december 1925.

Underdånigst

Bilaga 12.**Revisionsavdelningens betänkande nr 5.**

Nr 5.

Revisionsavdelningens betänkande med anledning av kaptenen A. K. Salomans ansökan att återfå de av honom till arméns pensionskassa och arméns nya änke- och pupillkassa inbetalda avgifterna.

Till revisionsavdelningen har för utlåtande remitterats Kungl. Maj:ts nådiga remiss av den 5 januari 1926 å f. d. kaptenen av 1:a kl. vid kungl. kustartilleriet August Karl Julius Salomans underdåniga ansökan att återfå av honom till arméns pensionskassa och arméns nya änke- och pupillkassa erlagda avgifter.

Såsom skäl för denna sin ansökan har kaptenen Saloman anfört, att hans underdåniga framställning om erhållande av den pension, som finnes omnämnd i sv. förf.-saml. år 1912 nr 413 §§ 16 och 17 icke av Kungl. Maj:t bifallits och att f. d. stamanställda officerare vid kungl. flottan, vilka i likhet med honom avgått från fast anställning före tiden för erhållande av pension med fyllnadspension, från flottans pensionskassa vid sitt avsked återbekommit samtliga av dem under tjänstetiden inbetalda avgifter.

Direktionen över arméns pensionskassa, till vilken ansökningen varit remitterad, har i underdånigt utlåtande av den 16 september 1925 meddelat,

att kaptenen Saloman vore född den 18 oktober 1872, kommen i krigstjänst den 13 januari 1894, utnämnd till underlöjtnant vid kungl. Vaxholms artillerikår den 27 maj 1898, till löjtnant därsammastädes den 30 december 1901, till kapten av 2:a kl. vid kungl. kustartilleriet den 20 oktober 1905 och till kapten av 1:a kl. därstädes den 28 augusti 1908,

att han efter kungl. Vaxholms artillerikårs uppgående i kungl. kustartilleriet bibehållit sin delaktighet i arméns pensionskassa och arméns nya änke- och pupillkassa,

att han från och med den 1 januari 1906 övergått till det för arméns nya änke- och pupillkassa från och med sagda dag gällande reglementet av den 30 december 1905, samt

att han erhållit avsked från lön den 10 maj 1912 och helt avsked utan pension den 8 maj 1914.

Utöver vad sålunda anförts får revisionsavdelningen meddela, dels att kaptenen Saloman vid avskedet 1914 övergick till kungl. kustartilleriets reserv, där han alltjämt kvarstår, och att de av honom till arméns pensionskassa inbetalda avgifterna uppgå till 944 kronor 10 öre och de till arméns nya änke- och pupillkassa erlagda till 1,683 kronor 37 öre, dels ock att kaptenen Saloman är gift sedan den 21 december 1907 och i detta äktenskap har två barn, födda åren 1908 och 1910.

Vid kungl. Vaxholms artillerikårs uppgående i kungl. kustartilleriet medgavs kapten Saloman rätt att få kvarstå i arméns pensionskassa och nya änke- och pupillkassa. Därest han övergått till flottans pensionskassa och änkekassa, hade han enligt egen uppgift återbekommit de av honom inbetalda avgifterna. Om han vid sitt avsked tillhört armén i stället för kungl. kustartilleriet, hade han jämlikt § 17 i nådiga förordningen den 15 november 1912 angående arméns reserver av befäl och civilmilitär personal

haft rätt att vid uppnådda 55 års ålder av statsmedel erhålla i nämnda förordning fastställda pension, vilket han nu såsom officer i kungl. kustartilleriets reserv ej är berättigad till.

Då kaptenen Saloman icke erhållit avsked med fyllnadspension eller med tillämpning av 8 punkten i kungl. cirkuläret den 22 juni 1877 eller ock utan tillämpning av nämnda stadgande på grund av sjuklighet eller sjukdom uppförts å allmänna indragningsstaten och dessutom icke varit ogift under hela den tid, han varit delägare i arméns nya änke- och pupillkassa, är han ej jämlikt nu gällande reglemente för arméns nya änke- och pupillkassa av den 30 december 1905 berättigad återfå någon del av de av honom till arméns nya änke- och pupillkassa inbetalda avgifterna, och reglementet för arméns pensionskassa medgiver icke i något fall återbetalning av till sagda kassa erlagda avgifter.

Kapten Saloman är alltså enligt nu gällande förordningar och reglementen icke berättigad erhålla vare sig pension eller någon återbetalning av erlagda avgifter. Då han emellertid, som ovan framhållits, därest han tillhört flottans pensionskassa och änkekassa, skulle återbekommit avgifterna eller, därest han vid sitt avsked tillhört armén, erhållit pension vid uppnådd 55 års ålder och det icke berott på hans eget förvållande att han ej kan komma i åtnjutande av någondera av dessa fördelar, synes det avdelningen billigt, att någon ersättning beredes honom.

Med hänsyn till de vittgående konsekvenser, som ett beslut om återbetalning av avgifterna skulle kunna medföra och då avdelningen ej kan finna, att det bör ankomma på arméns pensionskassa och arméns nya änke- och pupillkassa att bereda kapten Saloman sådan ersättning, anser sig icke avdelningen kunna tillstyrka arméns herrar fullmäktige att bifalla framställningen. Snarare torde det ankomma på statsmakterna, genom vilkas beslut om kungl. Vaxholms artillerikårs uppgående i kungl. kustartilleriet kapten Saloman kommit i detta läge, att gottgöra honom, vilket, därest icke i någon form vederlag för pension kan beredas honom, synes kunna ske genom att till honom av statsmedel utbetala ett belopp, motsvarande det av honom begärda.

På grund av vad sålunda anförts får avdelningen hemställa, att den av kapten Saloman gjorda framställningen icke måtte av arméns fullmäktige för dess del bifallas.

Stockholm den 16 januari 1926.

R. MARKS v. WÜRTEMBERG.

VALD. SMEDBERG.

E. TH. GÖRANSSON.

CHR. RAPPE.

KNUT STANLER.

A. Ijungström.

Avskrift.

Bilaga 13.

Kungl. Maj:ts nådiga vilja är, att arméns fullmäktige i arméns pensionskassa i detta ärende avgiva underdånigt utlåtande.

Stockholm den 5 januari 1926.

På nådigste befallning

P. ALBIN HANSSON.

Avskrift.

Bilagga 14.

Arméns fullmäktiges underdåniga skrivelse nr 3.

Nr 3.

Arméns fullmäktiges skrivelse till Konungen med underdånigt utlåtande angående av f. d. kaptenen A. K. J. Saloman gjord ansökan att återfå till arméns pensionskassa och arméns nya änke- och pupillkassa erlagda avgifter.

(Revisionsavdelningens betänkande nr 5.)

Till Konungen.

Sedan Eders Kungl. Maj:t genom nådig remiss av den 5 januari 1926 behagat infordra arméns fullmäktiges utlåtande över en av f. d. kaptenen vid kungl. kustartilleriet A. K. J. Saloman gjord ansökning att återfå till arméns pensionskassa och arméns nya änke- och pupillkassa erlagda avgifter, å fullmäktige i underdånighet anföra följande.

Då Kungl. Vaxholms artillerikår uppgick i Kungl. kustartilleriet bibehöll Saloman, som sedan den 21 december 1907 är gift och i sitt äktenskap har två barn födda åren 1908 och 1910, sin delaktighet i arméns pensionskassa och arméns nya änke- och pupillkassa. De av honom till nämnda kassor inbetalda avgifterna uppgå till 944 kronor 10 öre till arméns pensionskassa och 1,683 kronor och 37 öre till arméns nya änke- och pupillkassa. Salomans delaktighet i arméns pensionskassor upphörde i och med avskedet den 8 maj 1914, då han övergick till kungl. kustartilleriets reserv. I egenskap av officer i nämnda reserv är han icke berättigad till någon pension.

Såsom direktionen över arméns pensionskassa påpekat i sitt utlåtande i ärendet den 16 december 1925, är Saloman enligt gällande reglementen för arméns pensionskassa och arméns nya änke- och pupillkassa icke berättigad att återfå av honom till nämnda kassor inbetalda avgifter.

Hade han vid avskedstagandet år 1914 varit delägare i flottans pensionskassa, skulle han enligt § 23 mom. 3 i regl. för sistnämnda kassa den 17 november 1899 varit berättigad att återfå så mycket av till kassan erlagda gratial- (= änkepensions) avgifter, som enligt försäkringstekniska grunder utgjort nämnda avgifters matematiska värde. Hade han å andra sidan vid avskedstagandet tillhört armén, skulle han, under förutsättning att han i avseende å tjänstgöringsskyldighet m. m. uppfyllt härför stadgade fordringar, vid uppnåendet av 55 års ålder hava blivit berättigad till reservofficerspension¹.

Då Saloman icke kan komma i åtnjutande av någondera av de nu nämnda förmånerna, synes det fullmäktige billigt att någon ersättning beredes honom.

Med hänsyn till de vittgående konsekvenser, som ett beslut om återbetalande av pensionsavgifterna skulle kunna medföra, och då fullmäktige ej kunnat finna, att det bör ankomma på arméns pensionskassa och arméns lkassa att bereda Saloman sådan ersättning, hava fullmäktige icke ansett sig kunna bifalla den av honom gjorda framställningen. Snarare torde det ankomma på statsmakterna, genom vilkas beslut om kungl.

¹ Grundpensionen 300 kronor för år, som på grund av kungl. förordningen den 18 juni 1925 rån och med den 1 ju i 1925 utgår med ett årligt belopp av 768 kronor för år.

Vaxholms artillerikårs uppgående i kungl. kustartilleriet Saloman kommit i sin nuvarande belägenhet, att gottgöra honom, vilket, därest icke i någon form vederlag för pension kan beredas honom, synes kunna ske genom att till honom av statsmedel utbetalas ett belopp motsvarande de inbetalda avgifterna.

Stockholm den 27 januari 1926.

Underdånigst

På arméns fullmäktiges vägnar:

PEHR HASSELROT.

Fritz Dahlborn.

Avskrift.

Bilaga 15.

Till direktionen över arméns pensionskassa.

Uti en den 3 december 1926 dagtecknad skrift har kaptenen i Kariets reserv A. K. J. Saloman anhållit, att han, som tidigare tillhört Vaxholms artillerikår och som efter överföring till kustartilleriet kvarstått med pensionsrätt i arméns pensionskassa, måtte, efter det han år 1914 beviljats avsked från då innehavande kaptensbeställning på stat vid kustartilleriet före den för pensions erhållande stadgade ålder, återfå de till nämnda kassa erlagda pensionsavgifter.

Häröver har direktionen över arméns pensionskassa den 16 december 1925 avgivit utlåtande, varefter arméns fullmäktige den 27 januari 1926 yttrat sig i ärendet.

Kungl. Maj:t finner förevarande ansökning icke föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd, vilket jag, på nådigste befallning, får för kännedom och vederbörandes underrättande härigenom meddela.

Stockholm den 5 mars 1926.

P. ALB. HANSSON.

G. B. von Schwerin.

Angående kaptenen i kustartilleriets reserv A. K. J. Salomans ansökning om återbekommande av pensionsavgifter.